Ч. 77 Пятниця 9 цвѣтня (21) 1893. Рокъ III.

Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни.

Адміністрація: улиця Чарнецкого ч. 8.

Редакція: ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лише франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року 1 зр. 20 к.
на чверть року — 60 к.
мѣсячно . — 20 к.
Поодиноке число 1 к.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . — 45 к.
Поодиноке число 5 к.

## Переворотъ въ Сербіи и голосы о нѣмъ.

Бѣлградскій кореспондентъ вѣденьскои ґазеты Sonn- u. Montags-Ztg. розмавлявъ зъ австрійскимъ посломъ въ Бѣлградѣ Теммельомъ а той сказавъ єму, що довершившу ся якъ разъ змѣну правительства въ Сербіи приняла величезна бôльшôсть народу зъ вдоволенємъ. Король бувъ доси майже цѣлкомъ замкненый передъ народомъ и ажь теперь зблизивъ ся до него. Можна сподѣвати ся, що розбуджене теперь въ народѣ чувство династичне, присилує пристрасти партійнѣ мовчати а повага короля зможе удержати въ краю спокôй и порядокъ. Повага реґентôвъ була вже занадто ослаблена. Вôдносины Сербіи до Австро-Угорщины не змѣнили ся черезъ послѣднїй подѣѣ. Россійскій посолъ Персіяні — пôсля гадки п. Теммеля — не має такъ само причины до радости якъ вôнъ до смутку. Россія нѣчимъ не причинила ся до замаху державного. Кабінетъ Докича єсть умѣрено радикальный и доки Джая та Пашичь, сї скрайнї радикалы и руссофилы не возьмуть верхъ, нема нѣякои причины до обавы.

Австрійскій посолъ має, здаєсь, рацію, коли каже, що Россія нѣчимъ не причинила ся до замаху державного въ Сербіи, бо вôнъ бувъ для Россіѣ, бодай для неофиціяльнои, такъ само несподѣваный якъ и для всѣхъ другихъ державъ. Найлѣпшимъ доказомъ на то єсть, що декотрї изъ бôльшихъ ґазетъ россійскихъ все ще славословили сербскихъ лібераловъ и завѣряли ихъ о симпатіи Россіѣ для нихъ, коли вже въ Сербіи наставъ бувъ переворотъ и ліберали перестали грати ролю политичну. „Новости" н. пр. писали на три дни передъ настанємъ перевороту: „Въ Сербіи панує спокôй; правительство и реґенты стають зъ каждымъ днемъ чимъ разъ популярнѣйшї. Нема сумнѣву, що ліберали побѣдили рѣшучо и що судьба скупштины єсть на чотыри роки забезпечена, зъ чого радують ся всѣ приятелѣ Сербіи".

Анґлійска праса вôдзыває ся досить легковажно о переворотѣ въ Сербіи. Times называє єго „комічною оперою" и каже, що вôнъ удавъ ся, бо реґенты не мають нѣякихъ приятелѣвъ. Потѣшаючимъ объявомъ єсть то, що у Вѣдни, де найлѣпше знають вôдносины сербскі, нѣхто не побоює ся зъ той причины якоись запутанины въ політицѣ заграничной.— Standard называє переворотъ въ Сербіи одинокою въ новѣйшихъ часахъ революцією, котра здає ся бути всѣмъ на руку.

Яко причинокъ до історіѣ перевороту въ Сербіи оповѣдають слѣдуючій фактъ: Оденъ зъ аґентôвъ Рістича перехопивъ бувъ недавно тому листъ высланый зъ Ніццы до якогось бувшого міністра сербского въ Парижи, въ котрôмъ мѣстили ся важнї подробности о плянахъ радикальнои партіѣ, котра вже була готова скинути реґентôвъ и короля Александра а покликати на престолъ династію Караджорджевичѣвъ. Аґентъ Рістича доручивъ той листъ кор. Миланови, щобы узыскати єго помôчь въ оборонѣ реґентôвъ противъ радикальнои партіѣ. Миланъ налякавъ ся небезпечности грозячои королеви и волѣвъ пожертвувати реґентôвъ, щобы черезъ замахъ державный уратувати будучнôсть династіѣ.

## Выстава краєва.

Роботы около выставы краєвои и заходы, щобы она выпала якъ найсвѣтлѣйше поступають чимъ разъ живѣйшимъ ходомъ и заинтересовують чимъ разъ ширшї круги. Плянтованя терену въ т. зв. Стрыйскôмъ парку поступають скорымъ ходомъ а оногды повытичувано тамъ вже мѣсця пôдъ поодинокї будынки. Въ своѣмъ часѣ подавали мы вже до вѣдомости хто и якї думає выставити павільоны на мѣсци выставы и зголосивъ ся вже зъ ними до комітету выставового; теперь доповняємо тї вѣсти новыми проєктами. Гр. Иванъ Тарновскій зъ Дикова заявивъ дирекціи выставы, що выставить свôй окремый павільонъ, въ котрôмъ помѣстить свои продукты рôльничї, лѣснї, ловецкї, выробы цегольнянї, броварнї, оказы рудъ, продуктѣ зелѣза и т. д. Краковске товариство убезпеченъ має выслати сими днями архітекта Прилиньского, котрый має выбрати мѣсце на павільонъ тогожъ товариства. Секція керамічна ухвалила мѣжь иншимъ выставити на площи выставовôй взôрцеву гуту скла, котра бы таки передъ гостями, оглядаючими выставу, вырабляла на памятку зъ выставы всѣлякї рѣчи. Міністерство рôльництва згодило ся на пропозицію п. Мартинця, щобы оденъ яръ на мѣсци выставы забудувати якъ гôрскій потôкъ и показати тымъ якъ реґулюють ся рѣки въ горахъ. Вчера розпочавъ на мѣсци выставы львôвскій промысловецъ п. Августъ Шуманъ будову двохъ верченыхъ керниць, котрї мають бути предметомъ оказовымъ, але зъ котрыхъ можна буде користати вже пôдчасъ роботъ.

Якъ вже такожь звѣстно, приѣдуть на

---

28)

# КУМА ЖУРБА.

ПОВѢСТЬ

Г. СУДЕРМАНА.

(Дальше).

XVI.

Зима прийшла и минула... Поле вкрыло ся снѣгомъ и знову зазеленѣло... Цвѣтки жабянику пôднесли знову зъ землѣ свои золотї головки... Ялôвець пустивъ свѣжї делікатнї пагоны, а пôдъ небомъ дзвенѣвъ спѣвъ жайворонка.

Лише на фôльварокъ все ще не вертала весна. Хочь Павло выстаравъ ся зъ тяжкою бѣдою о зерно на засѣвъ, хочь уже на мѣсци давныхъ згарищъ станувъ деревляный будынокъ, однакъ надѣя на красшу будучнôсть не вернула ще й доси. Махінально робивъ вôнъ свою роботу, не зазнаючи навѣть радости зъ того, що зробивъ, и щоразъ глубше зазначували ся морщины на єго чолѣ. Бôльше якъ колинебудь думавъ вôнъ теперь, а тревога, що кривоприсягнувъ, не давала єму спокою.

Цѣлї мѣсяцѣ минули, закимъ вкôнци розглянувъ ся ясно въ цѣлôй справѣ. Докладно пригадувавъ собѣ пытанє, котре єму задавъ предсѣдатель и дôйшовъ до пересвѣдченя, що инакше не мôгъ въ жаденъ способъ вôдповѣсти. Бо й справдѣ се першій разъ закравъ ся вôнъ въ ночи до чужого города; що колись одной гарячои ночи дѣялось поза городомъ, щожь *то* могло обходити судью?

— Нѣ, я не присягнувъ фалшиво — говоривъ собѣ — тôлько я боягузъ, дѣтвакъ, що не то вчинку, а тѣни вже єго лякає ся. Чи-жь я не повиненъ бувъ гордо и зъ радостію кривоприсягнути, коли ишло о Гальшку? Тодѣ бодай *бувъ бы* я чимсь, тодѣ бувъ бы щось таки зробивъ, а нинѣ отъ живу мовь рослина безъ дрôбки вôдваги въ души, — отъ парбокъ, хлопъ тай нѣчо бôльше!

И въ умѣ того „архивзору", якъ єго колись Лесько назвавъ и за якого єго многї мали, зродилось бажанє стати великимъ преступникомъ, нехай бы й злочинцемъ, бодай длятого, щобъ задокументувати власне „я". Тї двѣ хвилѣ, коли стоявъ на даху пôдчасъ пожару а потôмъ передъ кратками суду, давали єму найлѣпше поняте про людскї муки, — а чимъ бôльше працювавъ, чимъ бôльше творивъ, тымъ бôльше безцѣльнымъ и безкористнымъ здавалось єму се житє.

Батько ще й доси бувъ прикутый до свого переносимого крѣсла и не мавъ єго, якъ всѣмъ здавало ся, вже нѣколи покинути, бо зломана нога була зле вылѣчена. Надутый, примховатый, сидѣвъ безъ дѣла у своимъ кутѣ, перекидавъ безъ думки якійсь старый календарь и сваривъ кождого, що вôйшовъ єму въ дорогу. Лише Павла якось нерадо поважавъ, гнѣвавъ ся, коли тôлько побачивъ єго, однакъ не мавъ нѣколи вôдваги выступити противъ него отверто.

А мати!

Мати ослабла ще бôльше, а властиво ще дужче чула ся лише втомленою; впрочôмъ не замѣтивъ бысь бувъ у нѣй змѣны. Однако хто вмѣвъ уважнѣйше слухати, той почувъ бы бувъ у воздусѣ якійсь шумъ, немовь яструбъ прилетѣвъ зъ поля, ставъ колувати понадъ домомъ и щоразъ вузшї круги робити, щобы одного дня нагло кинути ся на свою жертву.

Она сама чула певно шумъ тыхъ крилъ, знала навѣть, що вôнъ значить, але мовчала такъ, якъ мовчала цѣле своє житє.

А щастє все ще не приходило.

Въ початкахъ цвѣтня поклала ся. „Загальне ослабленє" ствердивъ вôзваный лѣкарь и казавъ выѣхати на воды зелѣзистї. Она усмѣхнула ся и просила єго, щобы не згадувавъ нѣкому про тї воды, бо знала, що Павло на смерть запрацювавъ бы ся, щобы тôлько дати ѣй грошѣ на лѣченє.

Лѣченє, котре й такъ не помогло бы нѣчого! Бо она добре знала, чого ѣй треба було: сонѣшного промѣня треба ѣй було. Занадто тѣсно огорнула єѣ кума Журба своими крилами, занадто густу занавѣсу сѣрои мраки розпостерла надъ нею, щобы черезъ неи не перебивъ ся нѣ найменшій промѣньчикъ сонця та не освѣтивъ єѣ душѣ.

На близнята упавъ теперь обовязокъ заняти ся жѣночимъ господарствомъ. А ишла имъ всяка робота славно мовь зъ платка, —

выставу въ 1894 р. Є. Величество Цѣсарь и Найдост. Архікн. Кароль Людвикъ, а що при такôй нагодѣ якъ и взагалѣ на выставу прибуде богато гостей якъ зъ краю такъ и зъ заграницѣ то й немаловажною єсть рѣчею, щобы столиця нашого краю представила ся передовсѣмъ чужимъ гостямъ въ трохи лѣпшôмъ свѣтлѣ, якъ представляє ся нинѣ. Въ тôй цѣли скликавъ президентъ мѣста Львова п. Мохнацкій громаду мужѣвъ на нараду, въ котрôй взяли участь такожь шефы департаментôвъ маґістрату и дирекція выставы. Нарада вела ся головно надъ такими предметами якъ: реґуляція улиць, що ведуть до мѣсця выставы; вôдновленє въ сѣмъ роцѣ фасадъ и переведенє реставрацій домôвъ въ головныхъ улицяхъ, залишенє всякои будовы въ тыхъ улицяхъ въ слѣдуючôмъ роцѣ и закôнченє розпочатыхъ въ нихъ будовъ до дня 1 мая 1894 р.; упорядкованє парканôвъ при улици Стрыйскôй; доведенє улиць доѣздовыхъ до нормального стану; розширенє улицѣ, ведучои до Стрыйского парку; уреґульованє улицѣ св. Софіѣ и справа воды на мѣсци выставы. Наконець застановлювано ся надъ справою реформы фіякрôвъ, упорядкованя готелѣвъ и освѣтленя мѣста.

Такъ отже росте рухъ выставовый зъ кождымъ днемъ чимъ разъ и пора, щобы и Русины бôльше думали о выставѣ та живѣйше брали ся до неи, лагодили ся заздалегôдь до выставы, щобы вôдтакъ не було за пôзно и не було непотрѣбныхъ нарѣкань. У насъ дуже часто такъ буває, що нашѝ люде отягають ся ажь до послѣднои хвилѣ а коли вôдтакъ надумають ся и хотять брати ся до дѣла, то вже запôзно а тогды свою власну вину спыхають на другихъ и такимъ способомъ оправдують власну нерадивôсть.

## Справы краєвѝ.

*(Субвенціонованє фабрикъ рурокъ дренарскихъ.— Проектъ ординацїѣ выборчои для 30 бôльшихъ мѣстъ.)*

На послѣднôй сесіи ухваливъ Соймъ вставити до буджету фонду краєвого на рôкъ 1893 суму 5.000 зр. на субвенціонованє фабрикъ дренарскихъ въ цѣли пôдпоры льокальныхъ меліорацій. Рôвножь ухваливъ Соймъ резолюцію до правительства о вызначенє на сей рôкъ зъ державнои меліораційнои дотацїѣ субвенцїѣ на ту цѣль въ квотѣ 5.000 зр.

Міністерство рôльництва заявилось за запомогою, коли Выдѣлъ краєвый поставить конкретнѝ жаданя. Отже Выдѣлъ краєвый рѣшивъ завести фабрики въ 38 мѣсцевостяхъ, зъ чого припадає на захôдну Галичину 22 мѣсцевостей а на всхôдну 16.

Зъ огляду на дотацію, яку признавъ Соймъ, и на евентуальну субвенцію правительства — уважає Выдѣлъ краєвый за можливе завести въ сѣмъ роцѣ 10 фабрикъ а то: въ Осѣку повѣта бяльского, въ Яблонцѣ пов. бжозôвского, въ Порховѣ пов. бучацкого, въ Завадцѣ пов. калуского, въ Замулинцяхъ пов. коломыйского, въ Лещоватôмъ пов. Лѣського, въ Кривачцѣ пов. мысленицкого, въ Пôдвысокôм пов. рудчаньского, въ Болозвѣ горѣшнôй пов. старомѣского, вкôнци въ Товмачи. Зъ фондôвъ краєвыхъ одержать запомоги на закупно потрѣбныхъ приладôвъ для фабрикъ дренарскихъ отсѝ мѣсцевости: Яблонка, Порхова, Завадка, Замулинцѣ и Лещовате, а прочѝ пять мѣсцевостей дôстануть субвенцію вôдъ правительства.

Выдѣлъ краєвый рѣшивъ такожь покрыти зъ фонду краєвого кошты аналізы глины и достарчити помôчь технічну вôдъ краєвои стаціи керамічнои для всѣхъ проектованыхъ десяти фабрикъ дренарскихъ.

---

Якъ звѣстно, Выдѣлъ краєвый має предложити Соймови на найблизшôй сесіи проектъ закона, мѣстячого громадску ординацію выборчу для 30 бôльшихъ мѣстъ. Выдѣлъ краєвый принявъ проектъ ухваленый передъ кôльканайцяти днями анкетою, однакъ поробивъ у нѣмъ двѣ основнѝ змѣны.

Именно анкета запропонувала, щобы бурмістра можна выбирати такожь зъ поза рады, кобы лишь кандидатъ мавъ право выборче. Выдѣлъ краєвый не згодивъ ся на ту новину и лишивъ у проектѣ закона постанову, що лишь зъ рады може бути бурмістръ выбраный.

Другою змѣною, котру анкета хотѣла ввести, було застереженє, щобы право выбираємости до рады громадскои мали выборцѣ, котрѝ скôнчили 30-тый рôкъ житя. Выдѣлъ краєвый не згодивъ ся и зъ тою думкою анкеты, але ухваливъ лишити приписъ обовязуючій въ дотеперѣшнôй ординаціи выборчôй, що право выбираємости має ся вже по скôнченю 24-ого року житя.

## Переглядъ політичный.

Ліераламъ нѣмецкимъ у Вѣдни не веде ся. При послѣдныхъ выборахъ до рады громадскои зъ першого круга выборчого, котрый доси бувъ зовсѣмъ въ рукахъ ліералôвъ, стратили они шѣсть мандатôвъ въ користь антісемітôвъ. N. fr. Presse высказує зъ тои причины обаву, що ліералы стратять незадовго въ радѣ громадскôй рѣшаючій свôй голосъ.

Пôсля наспѣвшихъ до Вѣдня зъ Румуніѣ вѣстей, причиною послѣдныхъ розрухôвъ въ Букарештѣ має бути опозиція противъ австро-румуньскои угоды торговельнои.

---

Россійскій посолъ въ Константинополи, Нелидовъ, дôставъ офиціяльне повѣдомленє, що султанъ вышле спеціяльне посольство до Ливадіѣ на повитанє тамъ царскои пары. — Россійскій посолъ въ Бѣлградѣ, Персіяні, одержавъ вôдъ царя титулъ и достоиньство тайного радника.

---

Зачувати, що кор. Милянъ и королева Наталія мають приѣхати до Бѣлграду дня 14 серпня въ день уродинъ короля Александра. — Урядово заперечують вѣсть, будьто бы царь ґратулювавъ сербскому королеви до єго замаху державного. — Митрополитъ Михайло має абдикувати и перенести ся до Россіѣ, щобы тымъ способомъ уникнути спенсіонованя.

---

Выборы до великого собранія болгарското вôдбудуть ся дня 30 с. м. Здає ся, що собраніє буде складати ся зъ самыхъ прихильникôвъ правительства и ухвалить змѣну конституціѣ. Князь, котрый має особисто вôдкрыти собраніє, не буде вертати черезъ Сербію.

# Новинки.

*Львôвъ дня 20 цвѣтня.*

— **Конкурсъ** на стипендію им. Гната и Ровалії Ванковичѣвъ въ сумѣ 90 зр. розписує „Народный Домъ" у Львовѣ зъ речинцемъ до кôнця сего мѣсяця. Старатись о ту стипендію можуть ученики середныхъ або высшихъ шкôлъ. Потомки родины Ванковичѣвъ, а вôдтакъ сироты по гр. кат. священикахъ мають першеньство.

— **Презенты.** Ц. к. Намѣстництво надало презенту на опорожнене гр. кат. приходство цѣсарского наданя въ Нагуєвичахъ о. Михайлови Єднакому, дотеперѣшному пароховп въ Хриплинѣ; а гр. кат. приходство въ Брустурахъ о. Юлянови Рожанковскому зъ Глибскои на Буковинѣ.

— **Ц. к. краєва Рада шкôльна** ухвалила на засѣданю 17 с. м. высказати Петрови Свидницкому, учи-

---

то мусѣвъ признати самъ Павло. Коли що стовкли, смѣяли ся сердечно, а коли имъ заборонено ити на прохôдъ, то плакали ревно, але плачь ихъ змѣнявъ ся небавомъ зновь на смѣхъ; а стôлъ нѣколи не бувъ такъ скоро накрытый, начинє на молоко нѣколи не було таке блыскуче, якъ теперь за ихъ господарки.

Мати бачила те все зô свого вôкна и говорила собѣ:

— Добре, що вже забираю ся... бо зъ мене не було користи на тôмъ свѣтѣ.

Коло Зеленыхъ святъ почавъ єѣ сонъ покидати и горячка показала ся.

— Ой, якажь та хініна дорога! — зôтхавъ Павло, коли парôбокъ ѣхавъ на кони до аптики, и ззыравъ ся на чорну Зоську, немовь шукавъ у нѣй ратунку, але она стояла неповорушно. Неразъ треба було здержувати роботы въ поли, щобы зôбрати на дôмъ троха гроша, вывѣзши до мѣста кôлька возôвъ торфу.

На матѣрь почавъ находити якійсь дивный неспокôй и она жадала, щобы въ ночи все хтось бувъ при нѣй. Але близнята, що черезъ день порядно напрацювали ся, засыпляли заразъ въ ночи при хорôй, у снѣ падаючи найчастѣйше впоперекъ єѣ лôжка, такъ, що нещасна слаба мати мусѣла неразъ ще й двигати тягарь ихъ тѣла, цвитучого и здорового.

Павло пôславъ сестры спати, а самъ принявъ ся пильнувати хорои.

— Иди спати, мôй сынку, — говорила мати — тобѣ зъ насъ всѣхъ найбôльше потрѣбно спочинку.

Але вôнъ лишавъ ся — и въ ночи маєвѝ, коли цвѣтомъ вкрытѝ дерева розмавляли зъ собою шепотомъ, а запахъ бозôвъ крôзь шпары вôконъ влѣтавъ до комнаты, неразъ сидѣли они обоє цѣлыми годинами, взявшись за руки, та дивили ся на себе взаимно такъ, якъ колибъ Богъ зна що мали собѣ сказати. Се впрочôмъ такъ уже здавна бувало межи тою матѣрю а сыномъ. Велика ихъ любовь шукала собѣ слôвъ, але журба вôдбирала все имъ мову.

Рано, коли сонце зôйшло, Павло купавъ голову въ зимнôй мовь лѣдъ водѣ и йшовъ зновъ до роботы....

Коли вôнъ бувъ, то се утихомирювало матѣрь такъ, що бодай вôдъ часу до часу могла заснути. Тодѣ вôнъ на пальцяхъ высувавъ ся зъ комнаты и приносивъ вôдъ себе книжки, въ котрыхъ такъ по вченому и заразомъ такъ незрозумѣло була описана будова машинъ паровыхъ. Єго голова, втомлена довгимъ неспанємъ и вôдзвычаєна вôдъ всякои умовои працѣ, ледви змогла зъ тяжкою бѣдою сякъ-такъ зрозумѣти значѣнє тыхъ слôвъ темныхъ; а таки... у негожь часу було доволѣ и працювавъ такожь невтомимо.... отже йшла сторона за стороною, якъ тому рôльникови, що камѣнисту землю оре.

Коли тôлько мати отворила очи, то все пытала ся:

— Далеко вже зайшовъ ты, мôй сыну?

И вôнъ мусѣвъ ѣй все оповѣдати, а она розумѣла, або бодай удавала, що все зъ того розумѣє.

Але коли спытала: „А по що ты то робишь?" — тодѣ прибиравъ вôнъ таємну міну и зъ усмѣхомъ вôдповѣдавъ ѣй:

— Учу ся робити золото.

— Мôй бѣдный хлопче! — казала она на те и гладила єго волосє.

Однои ночи, десь заразъ по Зеленыхъ святахъ, зновъ якось не могла заснути.

— Почитай менѣ троха зъ тыхъ ученыхъ книжокъ — сказала — они такѝ скучнѝ, що слухаючи ихъ таки може засну.

И вôнъ зробивъ такъ, якъ собѣ бажала, але коли такъ може зъ годину почитавъ, спостерѣгъ, що все дивить ся на него великими, розпалеными очима и менше якъ коли небудь, думала про сонъ.

— Отже ты зъ того хочешь робити золото? — спытала єго.

— Хочу, мамо — вôдповѣвъ занепокоєный, бо той поворотъ горячки затревоживъ єго дуже.

— И якъ же ты хочешь взяти ся до того?

— Вже ты мамо побачишь сама — вôдповѣвъ, якъ звычайно.

Але она тымъ разомъ не дала симъ збути ся.

— Мôй дорогій хлопче, — просила она — красше скажи ты менѣ вже теперь, скажи теперь.... Хто знає, що стане ся?... Я бы рада хочь ману якусь, хочь крихту надѣѣ забрати зъ собою на потѣху, закимъ цѣлкомъ на вѣки засну....

тельви народному въ Ясеневѣ, признане въ нагоды его переходу въ сталый станъ спочинку. Рѣшила перемѣнити на школы шестиклясовѝ нового типу: 5-клясову женьску и 4 кл. мужеску школу въ Стрыю и 4-кл. муж. въ Золочевѣ; а на пятиклясовѝ нового типу: мѣшану школу въ Камѣнцѣ, 4 кл. школы въ Скалѣ, Борщевѣ, Радеховѣ, Любачевѣ, Терноберевѣ, Щирци, Пôдволочискахъ, Андриховѣ и Ніску; 4-кл. мужескѝ и женьскѝ въ Бôбрцѣ, Добромили и 4 кл. женьску въ Золочевѣ; — на чотироклясовѝ: 3 кл. въ Тлустôмъ и 3-кл. женьску въ Андриховѣ. Постановила заложити новѝ школы вôдъ р. 1894 въ Station Станіславчику коло Германовиць, а вже сего року въ Воскресинцяхъ и Войтѣховичахъ, повѣта перемышляньского. Въ Бôбрцѣ для шкôлъ призначено гр. кат и лат. катихита.

— **Учителями шкôлъ народныхъ** именованѝ: Едвардъ Янковскій управителемъ у Зборовѣ, Ядвига Кравсъ старшою уч. въ Лопатинѣ, Викторъ Балицкій, упр. въ Чуквѣ, Марія Токарска мол. уч. 7-клясовои школы въ Бродахъ, Тома Полярчикъ управ. въ Лутовни, о. Евґ. Козаневичь гр. кат. катехитомъ у Жовквѣ, Ив. Вертипорохъ учит. въ Ляшкахъ королѣвскихъ, Григорій Метельскій въ Гаяхъ за Рудою коло Заловець, Ольга Майковска въ Микетинцяхъ, Лонгинъ Тарнавскій въ Чистопадахъ.

— **Дръ Евстахій Озаркевичь**, докторъ всѣхъ наукъ лѣкарскихъ, вôдбувши кôлькалѣтну практику лѣкарску въ загальнôмъ шпитали у Вѣдни яко асистентъ славно-звѣстныхъ професорôвъ, якъ дра Бамберґера, Більрота и другихъ, та практику дентистики, а вôдтакъ яко лѣкарь повѣтовый и управитель мѣского шпиталю у Вишеградѣ, повернувъ до краю и осѣвъ въ Стрыю.

— **Посломъ на Соймъ краєвый** въ куріѣ громадъ сѣльскихъ бржозôвского повѣта (въ захôдной Галичинѣ) выбраный при вчерашнôвъ доповняючôмъ выборѣ п. Здиславъ Скшиньскій 80 голосами на 140 голосуючихъ; контркандидатъ п. Высоцкій одержавъ 59 голосôвъ.

— **Въ Стремильчи**, мѣсточку, брôдского повѣта, выхрестивъ ся дня 6 цвѣтня пôсля греко-кат. обряду Аронъ Чачкесъ, сынъ Самуила и Альты Чачкесôвъ зъ Заловець и дôставъ на хрестѣ имя Михайла, котре самъ собѣ выбравъ.

— **Не вдала ся спекуляція.** Шмуль Крамъ зô Стоянова, въ брôдскôмъ повѣтѣ, купивъ вôдъ селянина Гриця Михальчука въ Бышовѣ цѣлый зборъ збôжа и зложивъ его въ стодолѣ нанятôй вôдъ Луки Михальчука. Вôдтакъ заасекуровавъ Крамъ збôже въ радехôвской агентурѣ „Фенікса“ на дуже высоку суму, бо ажь на 425 зр., мѣжь тымъ якъ вôнъ купивъ лише за 130 зр. Кôлька днѣвъ позвѣйше въ ночи зъ 1 на 2 вересня згорѣла стодола Луки Михальчука, а огонь знищивъ и сусѣдну стодолу Иліѣ Демчука. По огни увидѣли люде, що въ тôй части стодолы, де Крамъ зложивъ своє збôже, не лишило ся зъ него крôмъ одного мѣшка гороху анѣ слѣду, а коли его пытали, що се значить, вôдповѣвъ, що зложивъ вымолочене збôже въ половнику. Тымчасомъ половникъ такъ мало потерпѣвъ вôдъ огня, що єсли бы було въ нѣмъ збôже передъ огнемъ, то було бы лишилось въ значнôй части неушкоджене. Зъ того показало ся, що Крамъ хотячи мати збôже и обезпечену суму вывѣзъ зъ стодолы збôже а вôдтакъ пôдпаливъ єѣ. Въ тôй справѣ вôдбувала ся сими днями розправа передъ львôвскимъ судомъ присяжныхъ, котра й выказала вину Крама. Розправа скôнчила ся въ суботу и трибуналъ засудивъ проворного Шмуля на 7 лѣтъ тяжкои вязницѣ.

— **Зухвала крадѣжь.** Въ Островѣ въ бобрецкôмъ повѣтѣ украли невыслѣдженѝ доси злодѣѣ въ ночи на 17 с. м. селянинови Василеви Мизеракови изъ стайнѣ, каро гнѣду клячь 3-лѣтну, середнои мѣры, вартости 100 зр, запрягли до угорского вôзка и пустили ся втѣкати въ напрямѣ якъ до Бôбрки. Пошкодованый пустивъ ся за ними и дôгнавъ незадовго, але въ хвили, коли хотѣвъ ихъ вже придержати, оденъ зъ нихъ стрѣливъ три разы до Мизерака. Вправдѣ злодѣй не поцѣливъ анѣ разу Мизерака, але той такъ перепудивъ ся, що переставъ гонити за злодѣями и они утекли. Они мали на собѣ темне одѣне; оденъ зъ нихъ бувъ малого а другій высокого росту.

— **Якихъ назвищъ въ Австріи найбôльше?** Пôсля послѣдного спису людности найбôльше розширенѝ назвища въ Австріи суть: Маєръ, Шмідъ, Баверъ и Шнайдеръ. И такъ пôсля конскрипціи єсть Маєрôвъ 87.000, Шмідôвъ 71.500, Баверôвъ 67.000, а Шнайдерôвъ 45.000.

— **Кôтка, що зъѣла діяманты.** Що кôтъ зъѣвъ чотиры волы, знаємо бодай зъ байки въ давныхъ рускихъ книжкахъ шкôльныхъ, але щобы кôтка зъѣла діяманты, того доси не було чувати. А таке стало ся у Вѣдни. Тамъ зайшовъ бувъ до аґента Сильвестра Ріттера лондоньскій торговельникъ, Джонъ Дронсіаръ, що торгує дорогоцѣнными каменями и хотѣвъ зъ нимъ залагодити якусь орудку. Дронсіаръ мавъ при собѣ кôлька дорогихъ, красно шлюфованыхъ діямантôвъ и попросивъ свого знакомого, щобы той давъ єму въ мисочку троха воды, бо вôнъ хоче обмити діяманты зъ пороху. Ріттеръ давъ єму а Дронсіаръ вложивъ камѣнцѣ до воды а вôдтакъ разомъ зъ Ріттеромъ вышли на часинку до другои комнаты. Въ тôй хвили выскочила кôтка Ріттера на стôлъ; ѣй очевидно хотѣло ся дуже пити и выпила всю воду, ба, але зъ водою зъѣла и діяманты. Очевидно, що кôтку стали заразъ мучити всѣлякими способами, щобы вôддала діяманты и прикликали навѣть ветеринаря, котрый пробовавъ на кôтцѣ своѝ штуки ветеринарскои, але нѣчого не помагало — діяманты сидѣли въ кôтцѣ. Дронсіаръ зажадавъ тогды вôдъ Ріттера, щобы той давъ єму свою кôтку а вôнъ каже єѣ забити и тымъ способомъ добути зъ неи діяманты. Але Ріттеръ не хотѣвъ на то нѣякъ згодити ся, бо казавъ, що та кôтка лишила ся по его небôжцѣ матери; нехай Дронсіаръ чекає, ажь поки діяманты самѝ не выйдуть зъ кôтки або поки кôтка сама не згине. Розумѣє ся що Дронсіартови було за довго на то чекати и вôнъ запôзвавъ Ріттера передъ вѣденьскій судъ о заплату 950 зр. — бо на таку суму цѣнить діяманты, що ихъ зъѣла кôтка. Цѣкава теперь рѣчь, якъ сей процесъ закôнчить ся; але то рѣчь певна, що тои діямантовои кôтки десь теперь дуже пильнують.

## Господарство, промыслъ и торговля

— **Станъ воздуха** за минувшѝ добы числячи вôдъ 12 год. въ полуд. дня 19 с. м. до 12 год. въ полудне дня 20 с. м.: середна теплота була $+ 3{\cdot}4^0$ Ц., найвысша $+ 18{\cdot}6^0$ Ц. (нинѣ въ полудне), найнизша — $0{\cdot}0^0$ Ц. въ суботу въ ночи. Барометеръ опадає (765). Вѣтеръ буде полуднево-захôдный, мѣрный, теплота буде до $+ 6{\cdot}0^0$ Ц., небо буде захмарене; хвилевый дощь.

— **Цѣна збôжа у Львовѣ** дня 19 с. м.: пшениця 7·75 до 8·20; жито 6·20 до 6·50; ячмѣнь 5·25 до 6·—; овесъ 5·75 до 6·50; рѣпакъ 10·50 до 13·—; горохъ 6·70 до 9·60; вика 4·80 до 5·50; насѣнє льняне 11·— до 12·—; бôбъ 9·25 до 12·—, бобикъ —·— до —·—; гречка —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 75·—; бѣла 75·— до 90·—; шведска —·— до —·—; кминокъ 25·— до 25·—; анижь 37·— до 42·—; кукурудза стара 5·— до 5·80; нова —·— до —·—; хмѣль —·— до —·—; спірітусъ готовый 13·50 до 15·—.

## ТЕЛЕГРАМЫ.

**Римъ** 20 цвѣтня. Вчера о 1 год. 55 мін. приѣхавъ тутъ Найдост. Архікн. Райнеръ. На дворци повитали его король, князѣ, міністры, австрійске посольство и другѝ достойники. Король обнявъ Архікнязя и поцѣлувавъ его двичѣ дуже сердечно. Музика уставлена зъ почетною компанією заграла австрійскій имнъ. По представленю, всѣвъ Архікнязь зъ королемъ до повоза и поѣхавъ до Квіріналу, де его повитала королева. Пôдчасъ ѣзды улицями, витала Архикнязя дуже численна публика грôмкими окликами.

**Боценъ** 20 цвѣтня. Поѣздъ, котрымъ ѣхали нѣмецкій цѣсарь и цѣсарева, задержавъ ся тутъ пôвъ годины, а въ тôмъ часѣ повитали нѣмецку пару цѣсарску перебуваючѝ тутъ Найд. Архікн. Альбрехтъ и Найд. Архікняг. Стефанія.

**Берлинъ** 20 цвѣтня. Reichsanzeiger ґратулює Италіи до ювилейного торжества королевскои пары и каже, що гостина нѣмецкои пары цѣсарскои въ Римѣ єсть новымъ доказомъ крѣпкости звязей сполучаючихъ обѣ державы зъ собою и зъ Австро-Угорщиною.

**Ялта** 20 цвѣтня. Королева Наталія була вчера запрошена на снѣданє до царского стола а вôдтакъ попращала ся царскою парою и має нинѣ выѣхати.

**Букарештъ** 20 цвѣтня. Вчерашный день минувъ зовсѣмъ спокôйно.

— Мамо! — сказавъ поважно.

— Тихо, мôй хлопче — вôдповѣла — тай що на тôмъ залежить кому? Але ты оповѣджь менѣ.... оповѣджь!

Благала такъ, якъ бы у щоразъ бôльшаючôй тревозѣ, що за хвилю одну-двѣ.... може бути вже запôзно...

Зъ запертымъ вôддыхомъ и безладными словами говоривъ ѣй о тôмъ, о чôмъ марить, якъ хоче збудити до житя чорну Зоську, такъ, щобы покладъ торфу вычерпати ажь до найглубшои его глубины — але середъ оповѣданя напала его нагло тревога, зъ плачемъ упавъ на колѣна передъ лôжкомъ и сховавъ лице на єѣ грудяхъ.

Она казала єму встати и промовила:

— Зле зробила я, що налякала тебе... безъ потребы. Коли Богъ схоче, то все ще може змѣнити ся на добре. То, що ты менѣ оповѣвъ, справило менѣ велику радôсть. Я знаю, що коли ты щось въ руки возьмешь, то нескоро то покинешь. Кобы то я могла ще того дожити!...

Тымъ способомъ звôльна и незамѣтно додавала єму вôдваги, хочь сама знала добре, що вже нѣчого не може сподѣвати ся.

Нишои зновъ ночи, коли невмѣру втомленый, заснувъ на крѣслѣ, стала его кликати по имени.

— Чого бажаєшь, мамо? — спытавъ, збудившись зô сну.

— Нѣчого — вôдповѣла. — Не гнѣвай ся, я повинна була не перебивати тобѣ спочинку. Та хто знає, якъ довго ще будемо могли розмавляти зъ собою... я бы хотѣла той часъ по змозѣ якъ найбôльше выкористати!

Тымъ разомъ занадто бувъ розôспаный, щобы зрозумѣти значѣнє тыхъ слôвъ. Усѣвъ коло неи, взявъ єѣ за руку, але сей часъ замкнулись єму зновъ повѣки.

— Була я колись дуже весела, молода дѣвчина, не богато инша, якъ нинѣ твои сестры... Здавалось, серце выскочить менѣ зъ радости та втѣхи, а очи дивили ся все далеко, якъ колибъ звôдтамъ мало зôйти для мене щось незвычайне, щось невмѣру красне... царевичь якійсь, князь або хтось такій. Разъ навѣть збудилась у моимъ серци любовь — та велика, небесна любовь, котра якъ фатумъ паде на чоловѣка. Але вôнъ не хотѣвъ мене взяти за свою... бувъ высокій, волосє мавъ ясне и очи яснѝ... Знавъ добре, що я его люблю, и одного дня, коли бувъ въ дуже веселôмъ настрою, схопивъ мене, обнявъ, а потôмъ пустивъ... Але я чула ся щасливою, тѣшила ся, що бодай разъ мавъ мене у своихъ обôймахъ.

Замовкла. Єѣ очи яснѣли блескомъ молодости, лице вкрыло ся рожевымъ, трохи не дѣвочимъ румянцемъ, — дивно вôдмолоднѣла она въ тôй хвили. Наразъ побачила, що Павло заснувъ, и засумовавшись замовкла.

(Дальше буде.)

## Надôслане.



Зредакцію вôдповѣдає Адамъ Креховецкій.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.